

effecten 25% of meer bereiken van het totaal der stemrechten op het ogenblik van de verrichting.

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsinstellingen – Eigen vermogen – Solvabiliteitsvereisten

Koninklijk besluit van 5 februari 2010 tot goedkeuring van het reglement van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen op het eigen vermogen van de betalingsinstellingen (BS 15 februari 2010)

Overeenkomstig artikel 17 van de wet van 21 december 2009 betreffende het statuut van de betalingsinstellingen, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en de toegang tot betalingssystemen, is een betalingsinstelling onder meer onderworpen aan de bedrijfsuitoefeningsvoorwaarde volgens welke het eigen vermogen van een dergelijke instelling op geen enkel moment mag dalen onder het bedrag van het aanvangskapitaal zoals vastgesteld door artikel 11 van voormelde wet. Voormeld artikel 17 geeft aan de CBFA de bevoegdheid om overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 97/EG, bij reglement de verplichtingen inzake solvabiliteit die door alle betalingsinstellingen of per categorie van betalingsinstellingen moeten nageleefd worden, te bepalen. Het reglement kan voorzien in verschillende methodes om de na te leven solvabiliteitsverplichtingen te berekenen. Tevens is de CBFA gemachtigd om te bepalen welke methode van toepassing is op een of meerdere betalingsinstellingen of categorieën van betalingsinstellingen. Betreffende betalingsinstellingen die samen met andere betalingsinstellingen of gereguleerde ondernemingen deel uitmaken van een groep, moet de CBFA maatregelen nemen om het meervoudig gebruik van eigen vermogen binnen de groep te vermijden. De CBFA kan nader bepalen volgens welke methodes het meervoudig gebruik van eigen vermogen berekend wordt. De CBFA kan aanvullende maatregelen nemen in het geval van een betalingsinstelling die rechtstreeks of onrechtstreeks andere werkzaamheden dan betalingsdiensten verricht als bedoeld in artikel 21, wanneer deze andere werkzaamheden afbreuk doen of dreigen te doen aan de financiële soliditeit van de betalingsinstelling.

Op grond van voormelde bevoegdheidsdelegatie werd door de CBFA het reglement van 19 januari 2010 op het eigen vermogen van de betalingsinstellingen opgesteld dat door het koninklijk besluit van 5 februari 2010 wordt goedgekeurd. Het reglement geeft aan welke de bestanddelen zijn van het eigen vermogen van betalingsinstellingen en de methodes die gehanteerd kunnen worden om de solvabiliteitsvereisten te berekenen waaraan het eigen vermogen steeds minstens gelijk moet zijn. De CBFA zal, na overleg te hebben gepleegd met de betrokken betalingsinstelling, bepalen welke methode door die betalingsinstelling mag worden toegepast. Volgens het reglement kan de CBFA, op basis van een evaluatie van de risicobeheersingsprocessen, het verzamelen en vastleggen van de risicoverliesgegevens en het interne controlesysteem van de betalingsinstelling, vereisen dat de betalingsinstelling een eigen vermogen aanhoudt dat tot 20% hoger ligt dan in principe vereist, dan wel de betalingsinstelling een eigenvermogen toe te staan dat 20% lager ligt.

Het koninklijk besluit en het reglement zijn in werking getreden op 31 maart 2010.

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Algemeen – Vereffeningsinstellingen – Auditcomité

Koninklijk besluit van 27 januari 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 september 2005 houdende het statuut van de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen (BS 8 februari 2010)

Het koninklijk besluit van 27 januari 2010, genomen op grond van artikel 23, § 2, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, wijzigt het koninklijk besluit van 26 september 2005 houdende het statuut van de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen, teneinde voor deze instellingen de verplichting in te voeren om een auditcomité op te richten binnen hun wettelijk bestuursorgaan.

Een gelijkaardige verplichting werd reeds bij wet van 17 december 2008 inzonderheid tot oprichting van een auditcomité in de genoteerde vennootschappen en de financiële ondernemingen opgelegd aan de kredietinstellingen, de verzekeringsondernemingen, de beheervervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging, de beleggingsondernemingen en de vennootschap-

pen waarvan de effecten genoteerd zijn op een gereglementeerde markt. Het auditcomité dat deze ondernemingen binnen hun bestuursorgaan moeten oprichten, is belast met een aantal opdrachten die met name verband houden met de controle van de jaarrekeningen en het financiële verslaggevingsproces, met de interne controle en het risicobeheer, alsook met het toezicht op de onafhankelijkheid van de commissaris en de opvolging van de uitvoering van zijn wettelijke opdracht. Voor wat betreft de herverzekeringsondernemingen bevat de wet van 16 februari 2009 op het herverzekeringbedrijf gelijkaardige bepalingen. Beide wetten zijn een omzetting van de richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van richtlijn 84/253/EEG van de Raad.

De in voormeld besluit opgenomen regeling, is grotendeels gelijkaardig aan de geldende regeling voor de kredietinstellingen, de verzekeringsondernemingen en de herverzekeringsondernemingen. Een paar bijzonderheden gelden op het vlak van de afwijkingen die kunnen worden toegestaan aan een vereffeningsinstelling of hiermee gelijkgestelde instellingen die tot een financiële dienstengroep behoren, door de CBFA. Zo moeten specifiek voor deze instellingen in elk geval de volgende voorwaarden vervuld zijn voor een dergelijke afwijking:

- de betrokken instelling moet deel uitmaken van een financiële dienstengroep zoals gedefinieerd artikel 1, 12°, van het koninklijk besluit van 21 november 2005;
- de betrokken instelling moet de hoedanigheid hebben van dochter of kleindochter van een kredietinstelling of enige andere onderneming die onderworpen is aan een gelijkaardige wettelijke regeling en gelijkaardig prudentieel toezicht als van toepassing op de kredietinstellingen.

Het besluit is in werking getreden op 18 februari 2010.

Regine Feltkamp
Docent VUB – Voorzitter Onderzoeksgroep BuCo
Advocaat te Brussel

Rechtspraak/ Jurisprudence

EUROPEES HOF VAN JUSTITIE 23 DECEMBER
2009

MISDRIJVEN TEGEN EIGENDOMMEN

Misbruik van voorkennis

Spector Photo Group en Van Raemdonck/CBFA.

Zaak: C-45/08

Het Europees Hof van Justitie heeft op 23 december 2009 een beslissing genomen in de zaak C-45/08, *Spector Photo Group en Van Raemdonck/CBFA* inzake de interpretatie van artikelen 2 en 14 van de richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik) (*Pb.L.* 96, p. 16). Dit arrest kan geconsulteerd worden via <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EN&Submit=rechercher&numaff=C-45/08>.

De zaak betreft de inkoop in 2003 door Spector Photo Group NV, een Belgische vennootschap, van een aantal eigen aandelen op Euronext waarbij Spector bepaalde resultaten en informatie over haar commercieel beleid bekend heeft gemaakt waardoor de koers van het aandeel gestegen was. De CBFA had in 2006 een aantal van deze aankopen als handel met voorkennis aangemerkt en aan Spector een geldboete opgelegd alsmede aan een bedrijfsleider.

In het kader van een door Spector en de bedrijfsleider ingesteld hoger beroep heeft het hof van beroep te Brussel aan het Europese Hof van Justitie verzocht om verduidelijking van het begrip handel met voorwetenschap en meer bepaald betreffende de vraag of er reeds sprake is van verboden handel met voorwetenschap zodra een primair ingewijde die over voorwetenschap beschikt, een markttransactie verricht met de financiële instrumenten waarop deze informatie betrekking heeft, dan wel of bovendien moet zijn aangetoond dat deze persoon welbewust van deze informatie 'gebruik heeft gemaakt'. Het Europese Hof van Justitie overweegt dat de richtlijn 2003/6 handel met voorwetenschap objectief definieert zonder dat de bedoeling waardoor de handel is ingegeven, uitdrukkelijk in de definitie ervan wordt opgenomen, teneinde een doeltreffende en eenvormige regeling voor bestraffing van handel met voorwetenschap in te voeren met als rechtmatig doel de bescherming van de